

NHO Reiseliv

Att:

Høring om kysttorsk og havdeling i fisket etter torsk nord for 62°N

1. Hva høringen gjelder

Nærings- og fiskeridepartementet har bedt Fiskeridirektoratet om å gjennomføre en høring om kysttorsk og havdeling i fisket etter torsk nord for 62°N. Høringen skal omhandle grunnlinje- og fjordlinjereguleringer, spørsmål om hvor kystnært de større fartøyene skal kunne fiske, samt problematikk knyttet til gytefelt og oppvekstområder. Endringer i lokale reguleringer skal vurderes som alternative tiltak. Det presiseres at høringen ikke skal omhandle notfisket etter sei, sild og makrell.

Utgangspunktet for høringen er vedlagte notat fra Fiskeridirektoratet til departementet, som følger opp tidligere bestilling om bl.a. fjordlinjereguleringen og behovet for at fartøyer over 21 meter fisker innenfor grunnlinjen. Høringen omfatter dessuten forslag som er omtalt i vedlagte notat fra Havforskningsinstituttet. Som en del av bakgrunnsmateriale for høringen vedlegges også Havforskningsinstituttets rapport «Oppfølging av arbeidet med kysttorsk» fra 2021.

Forslagene innebærer blant annet at større fartøyer må operere lengre ut fra kysten når de fisker etter torsk, økt minstemål for torsk avgrenset til området innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, utvidelse av området for krav til kvadratmasker i snurrevad og begrensninger i antall garn det enkelte fartøyer kan nytte i fisket etter torsk innenfor fjordlinjene. Forbud mot å fiske kystnært kan medføre økte avstander til fiskefelt og høyere forbruk av drivstoff for å utnytte torskekvotene, og regler om ulike minstemål og redskapsbegrensninger innenfor og utenfor definerte grenser i havet kan komplisere både etterlevelse og kontroll av fiskeriaktiviteten. Det er likevel nødvendig å vurdere slike tiltak, både for å tilpasse reguleringene til en fiskeflåte som stadig blir mer effektiv, men ikke minst for å redusere fiskepresset på kysttorsk. Det er vanskelig å beregne effekten av de ulike tiltakene, men samlet sett vil forslagene gi grunnlag for en mer bærekraftig beskatning av kysttorsk nord for 62°N. Avhengig av den videre

bestandsutviklingen kan det være nødvendig å på sikt vurdere ytterligere innstramminger og tiltak, både i området mellom 62-67°N og nord for 67°N.

Forslagene som er på høring i denne omgang er følgende:

1. Fartøy på 21 meter største lengde eller mer må fiske etter torsk utenfor grunnlinjene.
2. Fartøy på 28 meter største lengde eller mer må fiske etter torsk utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.
3. Det innføres forbud mot å ha om bord mer enn to lengder á 9 kveiler snurrevadttau á 220 meter ved fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.
4. Forbudet mot å fiske torsk innenfor fjordlinjene endres til å gjelde for fartøy over 11 meter største lengde (ned fra 15 meter).
5. Minstemålet for torsk økes til 55 cm innenfor 4 n.m. av grunnlinjene.
6. Tillatt innblanding av torsk under minstemål i fisket etter torsk med juksa og line økes til anslagsvis 20 % i antall i de enkelte fangster innenfor 4 n. m. av grunnlinjene, og 15-20 % ved garnfiske etter sei i samme område.
7. Hvert fartøy kan fiske etter torsk med maksimalt 80 garn innenfor fjordlinjene.
8. Minste tillatte maskestørrelse i garn økes til 168 mm ved fisket etter torsk nord for 62°N.
9. Ved fiske etter torsk med snurrevad skal det være kvadratmasker i fiskeposen med en maskestørrelse på minst 140 mm nord for 62°N innenfor 4 n.m. av grunnlinjene.
10. Området for det generelle påbudet om kvadratmasker i fiskeposen ved fiske med snurrevad utvides fra 64°N sørover til 62°N.
11. Forbudsområder i lokale reguleringer som forbyr bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper i Troms og Finnmark tilpasses slik at forbudsområdene i større grad samsvarer med kysttorskens gytefelt slik disse nå er definert på bakgrunn av gytekartlegging gjennomført av Havforskningsinstituttet.

Vi understreker at det også inviteres til å komme med innspill til mindre inngripende og alternative forslag enn det som fremkommer i notatet her.

Det legges opp til ulike tidspunkter for iverksettelse av de ulike tiltakene. Forslag nr. 1, 2 og 3 høres med sikte på iverksettelse innen hovedsesongen for neste års torskefiske tar til, altså i løpet av første halvdel av februar 2023. Fristen for å komme med innspill til disse forslagene er derfor satt til **16. januar 2023**.

De øvrige forslagene høres med sikte på iverksettelse 1. januar 2024. Fristen for å komme med innspill til disse tiltakene er **9. mars 2023**.

Høringsdokumentet er tilgjengelig på www.fiskeridir.no, og andre enn de som er oppført som høringsinstanser er også velkomne til å komme med innspill.

2. Nærmere om forslaget innhold

2.1 Fartøy under 15 meter

I vedlagte notat punkt 2 gis en gjennomgang av kvoteråd og fangster for kysttorsk. I notatets punkt 4 utdypes status for fiske innenfor fjordlinjene. Fiskeridirektoratets tilrådninger i denne sammenheng oppsummeres i punkt 4.4. Her tas det til orde for å følge forslag fra Havforskningsinstituttet om å senke lengdegrensen for fartøy som kan fiske etter torsk innenfor fjordlinjene til 11 meter. Alternativt kan grensen settes til 12 meter.

Det fremsettes dessuten forslag om å justere avgrensningen av forbudsområder i lokale reguleringer om forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper i Troms og Finnmark. Hensikten er at forbudsområdene i større grad skal samsvare med kysttorskens gytefelt slik disse nå er definert på bakgrunn av gytekartlegging de senere årene.

2.2 Fartøy over 21 meter

Notatet punkt 5 omhandler fartøy over 21 meter, og spørsmålet om hvor kystnært slike fartøy skal kunne utøve sitt fiske. Det tilrås at fartøy over 21 meter må fiske utenfor grunnlinjen, og at fartøy over 28 meter må fiske utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen. Vi understreker at det som skal høres i denne sammenheng er forbud mot å drive fiske etter torsk innenfor disse grensene, ikke fiske etter hyse, sei eller andre arter. Høringen omfatter som nevnt ikke seinotfisket og fisket etter sild og makrell.

Dette innebærer at det må fastsettes en bifangstregel som regulerer hvor mye torsk som skal være tillatt for slike fartøy når de fisker etter andre arter med konvensjonelle redskap innenfor disse grensene. I gjeldende regulering er det fastsatt regler om bifangst av torsk for fartøy som ikke kan fiske etter torsk innenfor fjordlinjene eller grunnlinjene, men som kan fiske der med konvensjonelle redskaper etter andre arter. Innenfor fjordlinjene kan fartøyene ikke har mer enn 5 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Innenfor grunnlinjene og inn til fjordlinjene kan bifangsten av torsk være maksimalt 20 %. Disse reglene innebærer ikke at fartøyene kan fiske torsk utover kvotene, formålet er å gi fartøyene adgang til et kystnært fiske etter andre arter, uten at vernet av kysttorsk svekkes vesentlig. Det er derfor en forutsetning av bifangsten av torsk kan belastes torskekvoten til det enkelte fartøy, eller avskrives ferskfiskordningen.

For fartøy over 21 meter innebærer endringen at dagens unntak som gir adgang til å fiske etter torsk innenfor grunnlinjene og inn til fjordlinjene i skreisesongen opphører, og at regelen om maksimalt 20 % bifangst av torsk kommer til anvendelse ved fisket etter andre arter i dette området.

Når det gjelder fartøy over 28 meter som må drive fiske etter torsk utenfor 4-milen, kan et alternativ være å la regelen om maksimalt 20 % bifangst av torsk innenfor grunnlinjene også gjelde utenfor grunnlinjen og ut til 4-milen. Det vil gi en forholdsvis

enkel bifangstregulering, og innebærer at det blir samme regel fra fjordlinjene og ut til 4-milen. En slik generell regel bidrar til at reguleringen ikke blir mer komplisert enn nødvendig, og bygger videre på en ordning som har vært en del av reguleringen i en årrekke.

I praksis vil det være noe forskjellige utfordringer med bifangst av torsk, avhengig av hva slags fiskeri det er tale om. Garn- og snurrevadfiske etter sei og fløylinefiske etter hyse mv. forventes å kunne gjennomføres med noe lavere bifangstprosent av torsk. Fisket foregår i stor grad i områder og tider på året hvor innslaget av torsk normalt er lavt. Normalt vil det være mulig å overholde en bifangstprosent på 10 % torsk. Dette tilsier at det er grunnlag for en differensiert bifangstregel dersom det skal legges stor vekt på å holde innslaget av torsk i fangstene så lave som mulig. I denne omgang foreslår vi imidlertid en generell regel om maksimalt 20 % bifangst av torsk.

2.3 Gytefelt for kysttorsk

Når det gjelder reguleringer knyttet til gytefelt og oppvekstområder for kysttorsk, er dette i dag søkt ivaretatt generelt gjennom fjordlinjereguleringen. Alle kartlagte gytefelt ligger i det vesentlige innenfor fjordlinjene, noe som innebærer at fartøy over 15 meter ikke har adgang til å fiske etter torsk i disse områdene.

Dersom lengdegrensen for å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene senkes til 11 meter, vil det innebære at fiskeforbudet utvides med et betydelig antall fartøy (over 500). En slik endring vil også innebære et sterkere vern av gytefelt.

Det er kartlagt et betydelig antall gytefelt for kysttorsk, og nord for 62°N er det snakk om over 250. Gytefeltene er kategorisert gjennom en verdisseting basert på tettheten av egg i et område, og hvor mye egg som sannsynlig holdes tilbake over tid (30 dager etter gyting). I Fiskeridirektoratets karttjeneste (Yggdrasil) er feltene tegnet inn og merket som lokalt viktig, regionalt viktig eller nasjonalt viktig gytefelt ut fra denne verdissetingen. Verdien på feltene er altså satt utelukkende på bakgrunn av biologiske kriterier, og tar ikke hensyn til hvor mye områdene er utsatt for fiskeriaktivitet o.l. Det er heller ikke slik at de nasjonalt viktige gytefeltene nødvendigvis er større i areal enn gytefelt som er vurdert til en lavere verdi.

I gjeldende regulering er det fastsatt særskilt strenge regler for fiske i to områder av hensyn til kysttorskens gyting. Det ene området er den såkalte "henningsværboxen" i Lofoten, der kun fartøy under 11 meter har adgang til å fiske første halvår med mindre det åpnes for større fartøy. Her åpnes det for fiske med fartøy opp til 15 meter kun når prøvetaking viser at skrei dominerer i området, og adgangen gjelder bare fiske med passive redskaper. Det andre området er Borgundfjorden i Møre og Romsdal, der alt fiske er forbudt i perioden mars, april og mai, unntatt fiske med håndsnøre, fiskestang og teinefiske etter sjøkreps. Også her kan det åpnes for skreifiske ved vesentlig innsig av skrei.

Fiskeridirektoratet har bedt Havforskningsinstituttet om råd med hensyn til hvilke tiltak som bør være aktuelle i den videre oppfølgingen av kartlagte gytefelt. Som innspill til

denne høringen har instituttet pekt på at det mangler data for å kunne vurdere effekter av å verne flere gytefelt, og at fiskeriaktiviteten bør studeres i de viktigste gytefeltene i 2023. Aktuelle gytefelt for slike undersøkelser fremgår av vedlagte notat fra Havforskningsinstituttet. Ved behov vil også andre gytefelt kunne inkluderes.

Fiskeridirektoratet foreslår derfor ikke strengere vern av gytefelt i denne høringen, men vil følge opp dette sammen med Havforskningsinstituttet i 2023. Hensikten vil være å få en bedre forståelse av hvor godt registreringen av torskeegg samsvarer geografisk med fiskeriaktivitet og betydningen av fiskeriene i de områdene som er definert som mest verdifulle. Dette vil også gi et grunnlag for å vurdere nærmere hva slags regulering som kan være hensiktsmessig for disse områdene. Dette gjelder for det første hvordan reguleringene skal avgrenses i arealer med slike gytefelt. Et fiskeforbud kan begrenses slik at virkeområdet blir identisk med det arealet som er definert som gyteområde i kartet, men virkeområdet kan også tenkes fastsatt i et utvidet område for en bedre ivaretagelse av verneformålet. For det andre må det vurderes hvor strengt vernetiltakene skal utformes, for eksempel om det skal omfatte all fiskeriaktivitet, evt. annen aktivitet enn fiskeri, og om det skal skilles mellom rekreasjonsfiske og ervervsmessig fiske.

2.4 Lokale reguleringer

Det følger av havressursloven § 32 at det kan fastsettes lokale forskrifter om havdeling o.l. Dette kan enten skje ved at Nærings- og fiskeridepartementet oppretter utvalgsområder der Fiskeridirektoratet eller utvalg oppnevnt av Fiskeridirektoratet fastsetter lokale forskrifter, eller ved at Fiskeridirektoratet fastsetter lokale forskrifter uten at det er opprettet utvalgsområder. Lokale reguleringer opprettet med hjemmel i denne bestemmelsen har i praksis vært fastsatt uten opprettelse av utvalgsområder. De senere årene har lokale reguleringer om havdeling kun vært aktuelt i Lofoten under skreifisken om våren. Her har det regelmessig vært fastsatt slike forskrifter hvert år siden 2017.

Spørsmål om opprettelse av slike lokale reguleringer har imidlertid vært reist for andre områder enn Lofoten, bl.a. i forbindelse med mer akutte situasjoner hvor det har kommet meldinger om en uheldig konkurranse mellom ulike fartøygrupper om kystnære felt. Vinteren/våren 2021 var bl.a. preget av mye dårlig vær og et mer nordlig skreiinnslag enn vanlig, noe som påvirket tilgjengeligheten av torsk for den minste flåten. Det ble i den forbindelse gjennomført en høring om mulige tiltak for å avhjelpe situasjonen. Her ble bl.a. lokale reguleringer trukket frem som et mulig virkemiddel, uten at det førte til opprettelse av slike.

Slike lokale havdelingsregimer kan opprettes dersom behovet oppstår. Bruken av denne typen reguleringer har tradisjonelt vært knyttet til behov for å regulere den nærmere utøvelsen av fisket med ulike fartøy- og redskapsgrupper, krav til avstand, utplassering og merking av redskap mv. Regulering ut fra ressursmessige hensyn ligger derfor utenfor primærformålet med hjemmelen i havressursloven § 32. Fiskeridirektoratet kan imidlertid forby fiske etter torsk i bestemte områder hvor prøvetaking indikerer at

kysttorsk dominerer, jf. forskrift 23. desember 2021 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2022 § 32.

Spørsmålet nå er om forhåndsfastsatte lokale reguleringer om havdeling kan være et alternativ til generelle områdereguleringer knyttet til grunnlinjene eller 4-milen. Som det fremgår ovenfor har konkurransen mellom ulike fartøygrupper i det vesentlige ikke vært slik at det har vært nødvendig å opprette lokale reguleringer, med unntak av skreifisaket i Lofoten. I praksis har spørsmål om havdeling i hovedsak vært reist i forbindelse med fiskeriaktivitet i området utenfor Breivikfjorden ved Sørøya.

Bruk av lokale reguleringer for å redusere arealkonflikter mellom ulike flåtegrupper betyr ikke nødvendigvis så mye for uttaket av kysttorsk. Selv om det er vanskelig å kvantifisere, er det grunn til å tro at et generelt påbud for større fartøy om å fiske torsk lengre ute fra kysten vil være et mer effektivt vernetiltak for kysttorsk. Forskjellen er naturligvis avhengig av hvor mange områder som opprettes, størrelsen og plasseringen. Man kan f.eks. ta utgangspunkt i områder hvor det etter tilgjengelige data er antatt høye fangster av kysttorsk, se tabell 2 i vedlagte notat fra Fiskeridirektoratet, som viser lokasjoner med de høyeste fangstestimatene av kysttorsk.

Fiskeridirektoratet mener at det er en bedre tilnærming å regulere med generelle tiltak, slik Havforskningsinstituttet også tilrår. Vi ber likevel om innspill på hvilke områder som bør reguleres slik at større fartøy ikke får adgang til å fiske etter torsk, som alternativ til et generelt forbud knyttet til grunnlinjene og 4-milen.

2.5 Økt minstemål på torsk og redskapsregulering

Gjeldende minstemål for torsk nord for 62°N er 44 cm. Havforskningsinstituttet påpeker at det er et sterkt faglig grunnlag for å øke minstemålet til minst 55 cm for kysttorsk. Biologisk sett er en ytterligere økning av minstemålet til 61-67 cm for det sørlige forvaltningsområdet (62-67°N) og 67-73 cm i det nordlige området (nord for 67°N) ventet å gi en større økning i utbytte og bidra til bærekraftig utvikling i bestanden(e). Anbefalingen om økt minstemål er basert på det grunnleggende prinsippet om at fisk skal få lov til å gyte minst en gang før de blir fanget.

For at et økt minstemål skal være effektivt, må reguleringene innrettes slik at torsk under minstemål ikke blir fisket, eller eventuelt settes ut igjen med lav dødelighet. I sportsfisket (fiske med stang/snøre) vil torsk under minstemål kunne bli gjenutsatt med høy grad av overlevelse dersom fisken ikke har alvorlig krokskade og klarer å ta seg ned i vannsøylen igjen. Teine- og rusefanget torsk vil også kunne gjenutsettes med høy overlevelse.

Minste tillatte maskestørrelse i fisket etter torsk med garn nord for 62°N er 156 mm. Med en slik maskestørrelse er det 10 % sannsynlighet for at torsk på 54 cm som kommer i kontakt med garnet blir fanget. Havforskningsinstituttet påpeker derfor at minstemålet kan økes til ca. 55 cm samtidig som man med garnfiske etter torsk vil kunne holde seg innenfor gjeldende regel om tillatt innblanding av inntil 10 % torsk under minstemål i de enkelte fangster,

I praksis er det vanlig å bruke garn med maskestørrelse på 168 mm eller mer i fisket etter torsk. Forsøk viser at med maskestørrelse på 168 mm er det 10 % sannsynlighet for at torsk på 59 cm som kommer i kontakt med garnet blir fanget. Ved en økning av minstemålet til 61 cm bør maskestørrelsen økes til 168 mm for å unngå for stor innblanding av torsk under minstemålet.

Ifølge Havforskningsinstituttet er lengden ved 50 % modning for kysttorsk estimert til 55,8 cm for bestanden mellom 62°N og 67°N. Tilsvarende for bestanden nord for 67°N er 60,5 cm. Fiskeridirektoratet mener at minstemålet for kysttorsk i første omgang bør økes til 55 cm nord for 62°N til grensen mot Russland. Videre mener vi at minste maskestørrelse i torskegarn bør økes til 168 mm, som samsvarer med det som synes å være praksis på store deler av kysten. Dette forslaget gjelder derfor for hele området nord for 62°N.

Forslaget om økt minstemål er begrunnet i bestandssituasjonen for kysttorsk nord for 62°N. Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen har avtalt at minstemålet på torsk i dette området skal være 44 cm. Det er derfor nødvendig å avgrense virkeområdet for minstemålet på 55 cm, og vi foreslår at det skal gjelde for fiske etter torsk innenfor 4 n.m. av grunnlinjene. Minstemålet skal gjelde både for ervervsmessig fiske og for fritids- og turistfisket.

Med et minstemål på 55 cm vil innblanding av torsk under denne størrelsen forventes å øke til 10-25 % ved fiske med line, juksa og snurrevad. For å tilpasse regelverket til et økt minstemål på 55 cm, vil det være naturlig med en økt tillatt innblanding. Vi foreslår at grensen kan settes til inntil 20 % innblanding av torsk under minstemål i antall i de enkelte fangster ved fiske etter torsk med line og juksa innenfor 4 n.m. av grunnlinjene, men vi ber om innspill på hvilket nivå som kan være hensiktsmessig.

Havforskningsinstituttet peker videre på at økt minstemål på torsk kan skape utfordringer ved fisket etter sei med garn, og at det også her kan være behov for en justering i tillatt innblanding. Vi antar 15-20 % innblanding av torsk under 55 cm kan være hensiktsmessig, men også her ber vi om innspill på hvor høy maksimal innblandingsprosent bør være.

Etter gjeldende regulering er det påbudt med kvadratmasker i fiskeposen ved fiske med snurrevad nord for 64°N, og maskevidden skal ikke være mindre enn 125 mm. For å ha en tilfredsstillende seleksjon i snurrevaden langs hele kysten nord om 62°N foreslår Fiskeridirektoratet å utvide dette påbudet sørover til denne grensen. For å tilpasse maskevidden til et nytt minstemål på 55 cm for kysttorsk, foreslår vi dessuten et påbud om bruk av 140mm kvadratmasker ved fisket etter torsk innenfor 4 n.mil av grunnlinjene nord for 62°N. En slik maskevidde vil samsvare godt med et minstemål på 55 cm.

Økt minstemål for torsk innebærer også at flere områder kan bli midlertidig stengt for fiske innenfor virkeområdet på grunnlag av Sjøtjenestens undersøkelser av størrelsessammensetningen og innslag av torsk under 55 cm.

2.6 Garnbegrensning per fartøy i fisket etter torsk innenfor fjordlinjene

Som det framgår av tabellen under, blir det fisket rundt 4 000 tonn torsk med garn i året nord for 62°N. Det er i all hovedsak fartøy under 15 meter største lengde som fisker torsk med garn. Vi ser at om lag ¾ av all garnfanget torsk er fisket av fartøy under 11 meter.

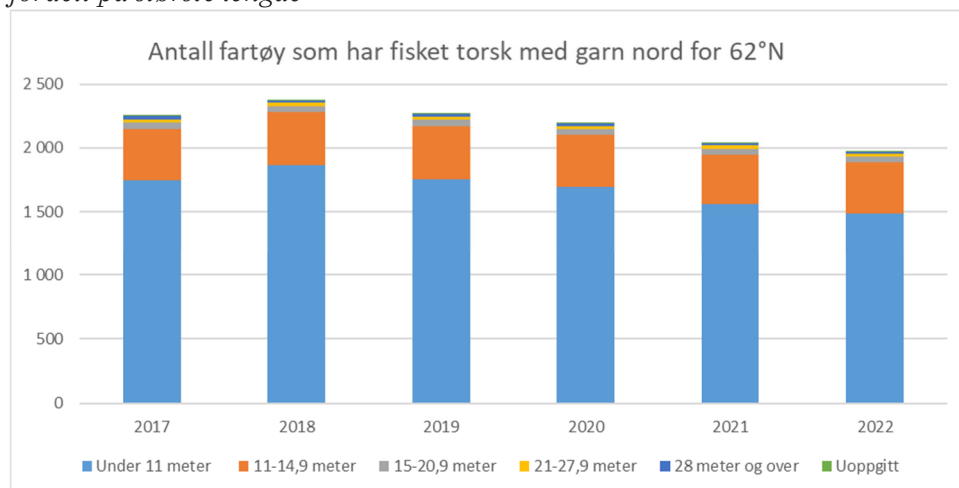
Tabell 1: Kvantum (tonn) fisket med garn nord for 62°N fordelt etter fartøyenes største lengde

Lengdegruppe	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Under 11 meter	2 898	3 010	2 842	2 894	2 793	2 630
11-14,9 meter	922	895	912	939	995	956
15-20,9 meter	104	101	102	97	103	93
21-27,9 meter	67	69	60	70	93	58
28 meter og over	61	52	56	53	65	46
Uoppgitt	3	2	1	2	4	1
Totalt	4 055	4 129	3 973	4 055	4 053	3 784

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 17.11.2022

Antall fartøy som har fisket torsk med garn de siste årene varierer noe, fra nesten 2 400 fartøy i 2018 til vel 2 000 fartøy i 2021. Det er har deltatt i gjennomsnitt 1 726 fartøy under 11 meter og 405 fartøy mellom 11-14,9 meter i perioden 2017-2021.

Figur 1: Antall norske fartøy (unike radiokallesignal) som har fisket torsk med garn nord for 62°N fordelt på største lengde

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 17.11.2022

Havforskningsinstituttet påpeker at halvparten av kysttorskfangstene i området mellom 62-67°N er tatt med garn, og tilsvarende andel nord for 67°N er 40 %. For å redusere fiskepresset på kysttorsk foreslår Havforskningsinstituttet å begrense antall tillatte garn (med lengde 27,5 meter) ved fiske etter torsk innenfor fjordlinjene til 80-100 per fartøy. En slik begrensning er vanskeligere å kontrollere enn en begrensning på fartøystørrelse, men bør etter Fiskeridirektoratets mening i hvert fall vurderes som et alternativ til en

lavere lengdegrense for fiske innenfor fjordlinjene. Vi foreslår derfor en grense på inntil 80 garn per fartøy i fisket etter torsk i dette området.

2.7 Begrensning i taulengde om bord ved fiske med snurrevad

Ved fiske med snurrevad innenfor 4 n.mil av grunnlinjene er det begrensninger i størrelsen på snurrevaden og forbud mot å benytte mer enn 9 kveiler tau pr. arm. Deler av begrunnelsen for redskapsbegrensningen innenfor fjordlinjene finnes i «Innstilling fra «Grensedragningsgruppen» del II fra november 2000».

Det følger av § 15 i høstingsforskriften at:

Det er forbudt å bruke fiskepose i snurrevad som er laget av tvunnet diamantmasket knuteløst nett.

Ved fiske med snurrevad i området innenfor 4 nm. fra grunnlinjene er det forbudt å bruke snurrevad som har:

a., En kuletelne eller grunnstelne som er lengre enn 123 meter fra vingespiss til vingespiss.

b., En total omkrets i åpningen større enn 156 meter målt på strukket maske.

c., Mer enn 2000 meter taulengde (9 kveiler à 220 meter).

Det er forbudt for havfiskefartøy (fartøy med lasteromsvolum på 500 m³ eller mer) å fiske med snurrevad innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene langs norskekysten fra grensen mot Sverige til grensen mot Russland, jf. høstingsforskriften § 15.

Kystfiskefartøy vil ikke være omfattet av dette forbudet, men flere har kapasitet til å benytte snurrevad med mer enn 9 kveiler tau pr. arm. Dersom de opererer innenfor 4-milsgrensen har de mer tau på tromlene enn det som de lovlig kan sette ut. Dette løses eventuelt med at tauene enkelt kan deles med hurtigkobling etter at 9 kveiler er satt ut og resten av tauene blir igjen på tromlene. Andre har sannsynligvis ikke delt inn tauene på en slik måte og må sette ut hele taulengden de har på tromlene dersom de velger å fiske i det redskapsregulerte området. Det er gjort flere elektroniske og visuelle observasjoner som kan tyde på at taulengder over det lovlige har blitt benyttet i det regulerte området, noe som i verste fall kan bety over dobbel taulengde i havet i forhold til det som er lovlig under fiske. Dette kan føre til vesentlige arealbeslag når disse fisker innenfor 4 n.mil av grunnlinjene i konkurranse med den mindre kystfiskeflåten.

Det finnes ingen gode metoder for enkelt å kunne kontrollere taulengden som faktisk benyttes i fiske innenfor grunnlinjene slik regelverket for taubegrensning er i dag. For å begrense mulighetene for redskapskonflikter innen- og mellom redskapsgrupper er det viktig å kunne kontrollere taulengden på en tilfredsstillende måte. Vi foreslår derfor følgende endringer:

Forslag 1 (mest formålstjenlig og foretrukket): Det er forbudt å ha om bord i fartøyet mer enn to lengder á 9 kveiler snurrevadttau á 220 meter ved fiske innenfor 4 n.mil av grunnlinjene.

Forslag 2 (alternativ): Det er til enhver tid forbudt å ha mer enn to lengder á 9 kveiler tau á 220 meter på hver vinsjetrommel ved fiske innenfor 4 n.mil av grunnlinjene. Dersom det er mer snurrevadttau om bord skal dette være bortstuet på en slik måte at det ikke enkelt kan tas i bruk.

Konsekvenser av forslagene

Forslagene i høringen skal bidra til to hovedformål: redusere konkurransen mellom store og små fartøy i det kystnære fisket, og styrke vernet av kysttorsk nord for 62°N.

Tiltakene som betyr mest for konkurranseforholdet mellom store og små fartøy fremsettes med sikte på iverksettelse før hovedsesongen i neste års skreifiske tar til. Dette gjelder forslagene om forbud mot fiske etter torsk innenfor grunnlinjene og innenfor 4 n.mil av grunnlinjene med fartøy over henholdsvis 21 og 28 meter, samt forslaget om å forby å ha om bord mer enn tillatt antall kveiler snurrevadttau ved fiske innenfor 4 n.mil av grunnlinjene. En stor del av torskefangstene tas allerede utenfor disse grenselinjene, men det betyr blant annet at skreifisket i Lofoten ikke lenger vil være åpent for fartøy over 21 meter. Forbudet innebærer en geografisk forskyvning av innsats ut av Vestfjorden, der det ikke er uvanlig at denne fartøygruppen fisker et ikke ubetydelig kvantum torsk. Omfanget av dette fisket har de siste årene variert avhengig av innsiget av skrei, slik situasjonen i 2021 var et eksempel på. Dette året var torskefangstene i Lofoten nokså ubetydelig, mens det i årene før utgjorde 10-13 tusen tonn. Selv om fisket i stor grad foregår på nordøstarktisk torsk, er dette et fiskeri som også innebærer en relativt høy beskatning av kysttorsk. Siden kysttorsk er mer til stede nær kysten enn lenger ute, vil en forskyvning av innsatsen fra større fartøy lenger ut i havet medføre lavere fiskepress på kysttorsk. Det samme gjelder andre steder der det har foregått en kystnært torskefiske med større fartøy, slik som blant annet på Breivikfjorden ved Sørøya og i Øst-Finnmark.

Gjeldende fjordlinjeregulering bygger på det samme prinsippet, og ligger til grunn for forslaget om å senke lengdegrensen fra 15 til 11 meter for fartøy som kan fiske etter torsk innenfor fjordlinjene. Dersom virkningen skal dempes for de minste fartøyene i denne gruppen, kan det være aktuelt å sette grensen til 12 meter.

Betydningen av bortfallet av adgangen til å fiske torsk innenfor disse grensene vil variere mellom ulike fartøy. Mange fartøy utnytter i stor grad torskekvotene utenfor områdene som nå foreslås stengt, mens andre blir påvirket i mye sterkere grad. De fartøygruppene som berøres av de nye områdereguleringene skal i stor grad kunne drive et fiske etter torsk utenfor de foreslåtte grensene uten for store vanskeligheter. Adgangen til å ha torsk som bifangst (forutsatt at fartøyet har kvotegrunnlag) innebærer at fisket etter andre arter kan foregå på en hensiktsmessig måte. Generelt må det imidlertid påregnes økte avstander til fiskefelt og dermed høyere forbruk av drivstoff som vil kunne føre til økte kostnader.

Forslagene om økt minstemål, økt minste maskestørrelse i torskegarn og i fiskeposen ved fiske med snurrevad og påbud om bruk av kvadratmasker i fiskeposen ved fiske med snurrevad i hele området nord for 62°N bidrar til et fiskemønster som på sikt øker utbyttet i fiskeriet og bidrar til en bærekraftig forvaltning av kysttorsk. For å målrette tiltakene til det fisket som har mest betydning for kysttorsk, avgrenses enkelte av forslagene til å gjelde innenfor 4-milen. For at fiskeriet ikke skal bli unødvendig vanskeliggjort av et økt minstemål, foreslår vi dessuten økt tillatt innblanding av torsk under minstemålet i fisket med line og juksa.

Forslaget om økt maskestørrelse i torskegarn og utvidelse av virkeområdet for påbudet om kvadratmasker i fiskeposen ved fiske med snurrevad skal gjelde generelt. Dette er tiltak som på grunn av den positive virkningen for seleksjonsevnen i redskapet ikke bør være avgrenset til det kystnære fisket, og er dessuten i samsvar med det som mange fartøy allerede bruker i fisket etter torsk. Med iverksettelse 1. januar 2024 bør det være tilstrekkelig tid til å forberede seg til de nye kravene, og vi anser ikke dette for å være særlig byrdefullt for næringen å tilpasse seg til.

Forslaget om å begrense antall garn i fisket etter torsk innenfor fjordlinjene er tilpasset en bruksmengde som generelt gir et tilstrekkelig effektivt kystnært fiske etter torsk. Fartøy som er i fisket med større bruksmengder bør rette innsatsen lenger ute fra kysten. Etter forslaget er det ikke noe i veien for å fiske med 80 garn innenfor fjordlinjene og ytterligere garnbruk utenfor fjordlinjene. Dette gir etter vår oppfatning en hensiktsmessig avveining mellom hensynet til vern og utnyttelse.

Forslaget om å justere områdene som er stengt for fiske med snurrevad i lokale reguleringer i Troms og Finnmark vil gjøre reguleringen mer målrettet og samtidig åpne opp for snurrevadfiske med små snurrevadfartøy i områder som nå er stengt. En fremtidig styrking av vernet av gyteområder for kysttorsk vil kunne bidra til en redusert beskatning av kysttorsk og mer robuste populasjoner.

Det er vanskelig å kvantifisere effekten av de foreslåtte tiltakene, både hver for seg og samlet. Det er ikke tilstrekkelig data tilgjengelig for å beregne hvor mye forslagene vil bety i form av reduserte fangster av kysttorsk eller økte utgifter for fiskeflåten som berøres. Endringer i fiskedødeligheten på kysttorsk vil kunne beregnes av Havforskningsinstituttet i ettertid, mens vi i forkant kan være klare på et forslagene er egnet til å vri beskatningen i en mer bærekraftig retning. På sikt vil det legge til rette for en oppbygging av kysttorskbestanden(e), noe som har vært målet siden de første vernetiltakene ble innført på begynnelsen av 2 000-tallet.

Med hilsen

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.

Mottakerliste:

NHO Reiseliv Norges Fiskerlag	Postboks 1233 Torgarden	7462	TRONDHEIM
Norges Fritids- og Småfiskerforbund			
Norges Jeger- og Fiskeforbund	Postboks 94	1378	NESBRU
Norges Kystfiskerlag	Postboks 97	8380	RAMBERG
Norske Sjømatbedrifters Landsforening	Postboks 639 Sentrum	7406	TRONDHEIM
Næringslivets Hovedorganisasjon	Postboks 5250 Majorstua	0303	OSLO
Pelagisk Forening/Pelagisk Servicekontor AS	Slottsgaten 3	5003	BERGEN
Samediggi Sametinget	Åvjovårgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Sjømat Norge	Postboks 5471 Majorstuen	0305	OSLO

NHO Reiseliv**Vedlegg**

DCA_2020_K2_N62_Lof (4987593)

DCA_2020_K3_N62_Finn (4987594)

DCA_2020_K3_N62_Lof (4987595)

DCA_2020_K4_N62_Finn (4987596)

DCA_2020_K4_N62_Lof (4987597)

DCA_2020_K1_N62_Finn (4987590)

DCA_2020_K1_N62_Lof (4987591)

DCA_2020_K2_N62_Finn (4987592)

Svar på bestilling om oppfølging av kysttorsktiltak

2022 Inspill til høring om nye kysttorskreguleringer fra Havforskningsinstituttet

Vedlegg

2022 Kart over gyteområder fra tabell 2

21-00210 - Rapport Oppfølging av arbeidet med kysttorskvern

2022 Innspill fra HI til kommende høring om kysttorskreguleringer - Følgerev

